

(דף קה ע"א) מתלבשין במינא בימינא, דאתמר ביה תרועה להחכים ידריים, אתנוון מתלבשין באשא בשמאלא, ועלייהו אתמר קול יהו"ה חצב להבות אש דאינון הכלים, טעמי מתלבשין באוירא באמצעיתא, וטעמי אינון מסטרא דכתר, ונקודין מסטרא דחכמה, ואתנוון מסטרא דבינה, (דבגינה) ומתלבשין במינא אשא ורוחא, דאינון חסד גבורה תפארת, ודכי מתלבשין בנצח חוד יסוד, מלכות מאנא דכלהו, כלילא מפלהו.

איהי פה דמינה הכלים נפקין וקלין ודבורין, פלהו אתכלילן ביה, ואיהי לב דכלהו ביה אתכלילן, ומינה נפקין דפיקו דרוחא לכל ערקין ודרועא, בד רוחא דפיק במינא דאיהו לימינא, אתמר ביה (שיר ה ב) קול דודי דופק פתחי לי אחותי, להחיא דאתמר ביה (משלי ז ד) אמור לחכמה אחותי את, וכד דפיק לשמאלא דאיהי אשא, אתמר ביה רעיתי, דביה אתוקד בכמה רשפי"ם דאינון שרפי"ם, דאתמר בהון (שיר ח ו) רשפיה רשפי אש שלהבת י"ה.

מסטרא דעמודא דאמצעיתא יונתי תמתי, בגין דאיהי דרגא דיעקב דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, ודפיקו דיליה תמן במשקל, לא סליק ולא נחית, די במינא נחית לגבי צדיק נביעו לגביה באריכו, וסליק ביה באריכו דתקיעה, באשא איהו דפיקו בשברים בתבירו, ובעמודא דאמצעיתא נחית (נ"א אחיד) בתרווייהו שלשל"ת, בינוני ודא תרועה, קול דממה דקה לגבי שכינתא תתאה, תמתי, תם ההוא דפיקו בגין דהביאו לה בחשאי.

וכד שכינתא איהי בגלותא אתמר ביה (שיר ה ב) אני ישנה ולבי ער, בד איהי ישנה לית ביה דפיקו, בגין דקודשא בריך הוא דאיהו קול דפיקו דיליה אתרחק מינה, הדא הוא דכתיב (תהלים לט ג) נאלמתי דומיה החשתי מטוב, למח נאלמתי, מי"ה דאיהו דומיה דאתרמין באלהי"ם, דאיהו ל"ב אלהי"ם דמעשה בראשית, דדפיק רוחא דקודשא דאתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהי"ם, בגין דהחשתי מטוב דאיהו קול, בההוא זמנא אשתארת בת יחידה בלא קול, ובגין דא לית בת קול בגלותא, ובגין דלית בת קול בגלותא הביאו לה בחשאי, ובגין דא צלותא איהי בחשאי, אף על גב דרזין סגיאין אית הכא, שבועין אנפין אית לאורייתא.

ובההוא זמנא לית לה דפיקו דאיהו כגוונא דנקודי דמנקדין בדפיקו דאצבעאן דאינון עשר, דבהון מנקדין בדפיקו דרוחא, ואינון מנקדין בגימין דכנור דדוד, דפיקו איהו כגוונא דקלא דסליק בגוונא, לקבל עשרה דפיקין דאסתפל אסיה בדפיקו, עבד דוד עשרה מיני נגונים בתלים, ארבעה אינון (שיר ה ב) אחותי רעיתי יונתי תמתי לקבל יהו"ה, עשרה דפיקין לקבל יוד הא ואו הא, דפיקו נפיק מאדנא שמאלא דלבא, ודא הוא רוח צפוני דהוה מנשב בכנור דדוד דהוה מנגן מאליו, וכל ערקין ונרידי גופא דאינון דפיקין, מלבא אינון (נ"א תוד) דפיקין, ורזא דמלה (יחזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח לקבת ילכו.

פבר הוא סמא"ל הוא עשו, דלית ביה רוחא דקודשא, לא דפיקין ערקין דיליה, ובגין דא לא שריא שכינתא באומין דעלמא, ובגלותא דאסתלק רוח דקודשא, דאתמר ביה (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה וגו', לית דפיקו בלבא דאיהי שכינתא, ובגין דא אתמר ביה (שיר ה ב) אני ישנה

ולבי עה, ולית בת קול בפומא (דהנה סלקא), (נ"א דבה סליק) קלא ברוחא בתקיעה באריכו, ובשכרים
בתכירו, ובתרועה שלשל"ת קלא בינונית לא באריכו ולא בקצירו, בת קול איהי קול דממה
דקה זעירא, קלא נמוכה בחשאי, דהא קול באשה ערה. וכד ייתי משיחא נחית רוחא דקודשא
עליה, ומיד איהי אמרת קול דודי דופק, דפיקו סליק ונחית, סליק ה' עלאה (דף קה ע"ב) לגבי י',
ונחית ה' תתאה לגבי ו', דאיהו קרבן ליהו"ה, קרבן עולה ויורה.

ורזא דמלה (משלי ג יט) יהו"ה בקכמה יסד ארץ פונן שמים בתבונה, באבא דאיהו י' יסד ברתא
דאיהי ה' זעירא, דעלה אתמר (בראשית לז יא) ואביו שמר את הדבר, באימא דאיהי ה' עלאה פונן
שמים דאיהו ו', ואיהו בן י"ה, וכד יהו' מתקרבין אתון אב עם אם בן עם בת כל חד בבת
זוגיה, ה' עלאה (סליק) לגבי י', ה' (תתאה) נחית לגבי ו', האי איהו קרבן עולה ויורה, בההוא זמנא
(יחזקאל לז ז) ותקרבו עצמות עצם אל עצמו, ורזא דמלה (בראשית כ כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי,
עצם מעצמי דא י' עם ה', ובשר מבשרי דא ו' עם ה', (שם כד) ועל בן יעזב איש את אביו ואת
אמו וגומר.

ובגין דא בד סליק ה' לגבי י' אתמר בה (ויקרא ו ב) זאת תורת העולה היא העולה, דהיא (דהנה)
סליקת לגבי אבא, וכד נחיתת לגבי ברא אתמר בה (שם ה) ואיש המזבח תוקד בו, אתוקד ביה
בשלהובין דרחימו, והכי כד נחית ו' לגבי ה' דיליה, וי' סליק לגבי ה' דיליה, בההוא זמנא (בראשית
כח יב) והנה מלאכי אלהי"ם עולים ויורדים בו, כל אליו דפיקין דשאר ערקין, והכי אוקמוהו
סלקין תרין ונחתין תרין, סלקין תרי י"ה דא לגבי דא, ונחתין תרי ו"ה דא לגבי דא.

ועוד סלקין תרי רוחא ואשא, דאינון קלין וסלקין בדפיקו, ונחתין תרי מיא ועפרא, דאינון כבדין
בדפיקו, ואינון מיכא"ל גבריאל"ל נוריא"ל רפא"ל, מיכא"ל מיא, גבריאל"ל אשא, נוריא"ל רוחא,
רפא"ל עפרא, י' ברישא, ה"ה בדין, ו' בגופא, ה"ה הבל סליק הבל נחית, הבל סליק דא ה'
עלאה דסליק לגבי י' דאיהו עשר אמירן, ובמאי סליק בקלא דאיהו ו'.

והבל נחית דא ה' תתאה דנחית לגביה ואתעבדת דבור, קריבו דכל הבלים וקלא ודבורא איהו
פ"ה, דאיהו בחושבן מיל"ה, פליל כללא, איהו קריבו דאדנ"י בעמודא דאמצעייתא קרבן ליהו"ה,
ודא שכינתא תתאה, ואיהי (ואיהו) יחודא דאתון יהו"ה בצדיק, דאיהו אות ברית, וזכאה איהו
מאן דקריב אתון אליו בצלותין, דאיהי קרבנא דקודשא בריה הוא שכינתא דיליה בפומוי,
זכאה איהו מאן דמיחד לון בקריאת שמע ובצלותיה, דקריבו דלהון ודאי בעמודא דאמצעייתא,
יחודא דלהון בצדיק, ומאן איהו דמיחד כללא ומקרב כללא עלת העלות.

אדהכי הא סבא קא אזדמן ליה דהנה נהיר עלמין רבי פנחס בן יאיר שמייה, ואמר רבי רבי,
ודאי קריבו דארבע אתון ויחודא דלהון בעמודא דאמצעייתא, וקריבו ויחודא דלהון הכי הוא
בצדיק, ובתרין דרגין מיחדין לון ישראל, בקריאת שמע דערבית ושחרית, ומקרבין לון בצלותא
דשחרית וערבית, ודא קרבן עולה ויורה, ה' עולה בעמודא דאמצעייתא, ו' יורד בצדיק, אף על
גב דכללא קשומט, עולה ויורד ה' באת י', ה' באת ו', מיד דאמר מלין אליו פרה.

אמר רבי שמעון לחבריא, וכאן חולקנא דעלאין ותתאין אינון באסקמוותא לסייע לן, האי
איהו דאוקמוהו מארי מתניתין דבר נש דאשתדל בפולחנא דמאריה דכל בריין דעלמא אינון
בסיעתא דיליה, כמה דאוקמוהו כל העולם כלו לא נברא אלא לצוות לזה, ואפילו שרפים וחיות
ואופנים לא אתבריא אלא לסייעתיה, וכד בר נש אפיק הבלים ודבורים בצלותיה, כמה עופין
פתחין גרפייהו ופימייהו לקבלא לון, תדא הוא דכתיב (קהלת י) כי עוף השמים יוליך את הקול
ובעל כנפים יגיד דבר, ונטיל קידשא בריה הוא אליו מלין ובני בהון עלמין, דאתמר בהון (ישעיה
טו כב) כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה, ורזא דמלה (שם נא טז) ואשים
דברי בפיה ובצל ידי כסיתי, לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה.